

Memo

Spaarvermogensheffing

**PricewaterhouseCoopers
Nederlandse Antillen
Tax Lawyers and Tax Consultants**

Curaçao, 16 augustus 2007

1 Inleiding

Met ingang van 29 juli 2006 kent de Nederlandse Antillen een spaarvermogensheffing. De invoering is een gevolg van de zogeheten spaartegoedenrichtlijn van de Europese Unie (EU). Belangrijkste doelstelling van deze spaartegoedenrichtlijn is het voorkomen van fiscale fraude bestaande uit het verzwijgen van in het buitenland aangehouden gelden door natuurlijke personen.

Op basis van de spaartegoedenrichtlijn moeten alle EU-lidstaten aan elkaar informatie uitwisselen inzake grensoverschrijdende rentebetalingen aan natuurlijke personen die in een andere EU-lidstaat wonen. Sommige landen van de EU (België, Oostenrijk, Luxemburg) hebben echter gekozen om gedurende een bepaalde overgangperiode geen informatie uit te wisselen, maar om een bronheffing in te houden op grensoverschrijdende rentebetalingen binnen de EU.

Hoewel deze spaartegoedenrichtlijn niet direct van toepassing is op de Nederlandse Antillen, is er vanuit de EU bij de Nederlandse regering op aangedrongen om ook ten opzichte van de Nederlandse Antillen (en ook Aruba) een gelijkwaardige regeling te treffen. Dit werd ingegeven door de vrees van de EU dat anders een grote kapitaalvlucht naar o.a. de Nederlandse Antillen (maar ook naar andere jurisdicties, zoals bijvoorbeeld Monaco, Zwitserland, Cayman Islands, Jersey, Andorra, Liechtenstein) in de hand zou worden gewerkt, als gevolg waarvan de verwezenlijking van de doelstellingen van de spaartegoedenrichtlijn in gevaar zou komen.

De regering van de Nederlandse Antillen heeft uiteindelijk gekozen voor de invoering van een bronheffing gedurende een bepaalde overgangperiode. Na deze overgangperiode zal pas worden overgegaan op automatische uitwisseling van gegevens met betrekking tot rentebetalingen aan inwoners van een lidstaat van de EU.

De Antilliaanse bronheffing is vastgelegd in de Landsverordening spaarvermogensheffing.

2 Toepassingsgebied

De spaarvermogensheffing is van toepassing op rentebetalingen die vanuit de Nederlandse Antillen worden verricht aan een in de lidstaat van de EU wonende natuurlijke persoon.

De EU kent thans 25 lidstaten. Naast Nederland zijn dit de volgende landen:

België	Hongarije	Polen
Cyprus	Ierland	Portugal
Denemarken	Italië	Slovenië
Duitsland	Letland	Slowakije
Estland	Litouwen	Spanje
Finland	Luxemburg	Tsjechië
Frankrijk	Malta	Verenigd Koninkrijk
Griekenland	Oostenrijk	Zweden

De spaarvermogensheffing is dus niet van toepassing als de betaling plaatsvindt aan een niet-EU-lidstaat. De regeling is ook niet van toepassing in de relatie tussen de Nederlandse Antillen en Aruba.

3 Belastingplichtige

De Landsverordening spaarvermogensheffing creëert alleen een belastingplicht voor in de lidstaten van de EU woonachtige particuliere natuurlijke personen. Deze natuurlijke persoon is de belastingplichtige indien hij/zij de uiteindelijk gerechtigde is tot de rentebetaling.

In de Nederlandse Antillen woonachtige natuurlijke personen zijn niet belastingplichtig in de zin van deze Landsverordening.

Ook natuurlijke personen die rentebetalingen ontvangen in het kader van een beroep of bedrijf zijn niet belastingplichtig in de zin van de Landsverordening. Te denken valt bijvoorbeeld aan de rentebetalingen die worden ontvangen door maatschappen, eenmanszaken of vennootschappen onder firma.

4 Inhoudingsplichtige

De spaarvermogensheffing vindt plaats door inhouding op de rentebetaling door de uitbetalende instantie.

Als inhoudingsplichtige wordt door de Landsverordening aangewezen "iedere in de Nederlandse Antillen gevestigde marktdeelnemer die in het kader van zijn beroep of bedrijf een rentebetaling verricht".

Uiteraard wordt hierbij in eerste instantie gedacht aan banken en soortgelijke financiële instellingen, maar de definitie is ruimer. Iedere in de Nederlandse Antillen gevestigde onderneming (zowel rechtspersonen als eenmanszaken en personenvennootschappen) kan in principe inhoudingsplichtige zijn.

Een in de Nederlandse Antillen woonachtige particuliere natuurlijke persoon kan nimmer inhoudingsplichtige zijn in de zin van deze Landsverordening.

Keten van uitbetalende instanties

Er zijn situaties denkbaar waarin er een keten van ondernemingen is die als uitbetalende instanties zouden kunnen worden aangemerkt. In dat geval wordt alleen de laatste schakel in de keten, die de rente uitbetaalt of de rentebetaling bewerkstelligt ten onmiddellijke gunste van de belastingplichtige, aangemerkt als uitbetalende instantie.

Een voorbeeld: een in Nederland woonachtige natuurlijke persoon belegt via een Duitse bank vermogen terwijl hij de rentebetaling ontvangt van een in de Nederlandse Antillen gevestigde

bank. Alleen de laatste schakel, in dit geval de in de Nederlandse Antillen gevestigde bank, wordt als uitbetalende instantie aangemerkt en is inhoudingsplichtig.

De Duitse bank krijgt niet te maken met uit de spaartegoedenrichtlijn voortvloeiende verplichtingen.

Residual entities

Teneinde te voorkomen dat de spaarvermogensheffing eenvoudig zou kunnen worden omzeild door als laatste schakel in de keten gebruik te maken van een entiteit die niet aan de hierboven beschreven definitie voldoet van inhoudingsplichtige, is er in de wetgeving een restcategorie van inhoudingsplichtigen aangewezen, de zogenaamde “residual entities”.

Gedacht kan worden aan bijvoorbeeld een groep natuurlijke personen die samen een informele beleggingsclub vormen. Ook kan gedacht worden aan een bankrekening die behoort tot de onverdeelde boedel van een erflater met meerdere erfgenamen.

5 Instelling voor collectieve belegging in effecten (ICBE)

In de Landsverordening wordt het begrip “instelling voor collectieve belegging in effecten” (hierna: ICBE) geïntroduceerd.

In hoofdlijnen is dit begrip van toepassing op de volgende entiteiten:

- Vergunninghoudende instelling als bedoeld in Richtlijn 85/611/EEG, meestal aangeduid als beleggingsinstellingen met een ICBE-status.
Dergelijke beleggingsinstellingen kennen we op de Nederlandse Antillen niet.
- Verder kunnen bepaalde beleggingsinstellingen die zijn gevestigd in bepaalde EU-gerelateerde landen (Anguilla, Aruba, British Virgin Islands, Cayman Islands, Isle of Man, Jersey, Montserrat en Turks and Caicos Islands) en zogenaamde “derde landen” (Andorra, Liechtenstein, Monaco, San Marino, Zwitserland) bij ministeriële beschikking worden aangemerkt als ICBE.
- Ten slotte valt onder het begrip ICBE ieder beleggingsvehikel dat niet is gevestigd in:
 - een lidstaat van de EU;
 - de Nederlandse Antillen;
 - Anguilla, Aruba, British Virgin Islands, Cayman Islands, Isle of Man, Jersey, Montserrat, Turks and Caicos Islands, Andorra, Liechtenstein, Monaco, San Marino, Zwitserland.

Deze ruime omschrijving brengt mee dat vrijwel ieder beleggingsvehikel buiten de EU en de geassocieerde en afhankelijke gebieden met meer dan één particuliere participant onder deze definitie valt.

Het opmerkelijke is dat kennelijk beleggingsinstellingen die op de Nederlandse Antillen zijn gevestigd niet onder de definitie van ICBE kunnen vallen.

- De zogenaamde residual entities, gevestigd op de Nederlandse Antillen. Deze entiteiten kunnen ervoor kiezen om als ICBE te worden behandeld.

De relevantie of een instelling al dan niet als ICBE dient te worden gekwalificeerd ziet met name op de uitbreiding van het begrip rentebetaling dat voor deze ICBE van toepassing is (zie hierna § 6).

6 Rentebetaling

Een volgend belangrijk begrip in de Landsverordening is de rentebetaling. De rentebetaling is immers het feitelijke inhoudingsobject.

Het begrip rentebetaling bestaat uit 2 elementen:

- Rente, uitbetaald (contant of giraal) of bijgeschreven op een rekening, die is terug te voeren op enigerlei schuldvordering. Een boete wegens te late betaling wordt niet als rentebetaling aangemerkt.
- Rente, die is aangegroeid of gekapitaliseerd op het moment van terugbetaling, verkoop of aflossing van een schuldvordering. Het rente-element vormt op dat moment een onderdeel van de ontvangen overdrachtsprijs.

Rentebetalingen door ICBE

Ten aanzien van uitkeringen die door of namens een ICBE zijn betaald aan een belastingplichtige geldt een ruimere definitie van het begrip rentebetaling. Dit is gedaan om ontwijking van de spaarvermogensheffing te voorkomen.

In de wet is daarom opgenomen dat bepaalde inkomsten uit een ICBE worden beschouwd als rentebetaling, waarop inhouding van bronheffing dient plaats te vinden. De spaarvermogensheffing ziet hierdoor niet alleen op rentebetalingen op rechtstreekse beleggingen in schuldvorderingen, maar ook op beleggingen in schuldvorderingen die worden gehouden via een ICBE. Er wordt als het ware "door de ICBE heen gekeken".

Gekeken moet worden naar de samenstelling van het vermogen van de ICBE:

- belegt de ICBE meer dan 15% van haar vermogen in schuldvorderingen, dan wordt het rente-element in de betaling die door de participant wordt ontvangen van deze ICBE beschouwd als een rentebetaling.
- belegt de ICBE meer dan 40% van haar vermogen in schuldvorderingen, dan wordt het rente-element van de bij verkoop, terugbetaling of aflossing van de participatie in de ICBE gerealiseerde meerwaarde beschouwd als een rentebetaling.

Zoals aangegeven ziet de heffing alleen op het rente-element in de betalingen of de gerealiseerde meerwaarden. Als een inhoudingsplichtige niet beschikt over de benodigde informatie om te kunnen bepalen wat het rente-element is, kan de inhoudingsplichtige er ook voor kiezen om het gehele bedrag van de betaling of het gehele bedrag van bijvoorbeeld de verkoopprijs aan te merken als rentebetaling.

In de Landsverordening is aangegeven op welke wijze de bovenbedoelde percentages van 15% respectievelijk 40% moeten worden bepaald.

Hoofregel is dat dit dient te geschieden aan de hand van de beleggingspolitiek zoals die in het fondsreglement of de statuten van de betrokken ICBE is bepaald. Als het fondsreglement of de statuten geen bepalingen bevatten hieromtrent, dan dient te worden gekeken naar de feitelijke samenstelling van de beleggingsportefeuille.

Het maakt in deze situaties overigens niet uit of de rentebetaling wordt gedaan door de ICBE zelf, of dat de ICBE de rentebetaling overlaat aan een andere inhoudingsplichtige (bijvoorbeeld een bank of een betaalkantoor gevestigd op de Antillen).

7 Inhouding bronheffing door residual entities

Ten aanzien van de inhouding van bronheffing door residual entities bevat de Landsverordening spaarvermogensheffing een aantal specifieke regelingen.

Zoals eerder opgemerkt vormen de residual entities een restcategorie van inhoudingsplichtigen.

Tijdstip van inhouding

Normaliter is het tijdstip van inhouding van de bronbelasting gelegen op het moment dat de feitelijke betaling wordt verricht of bewerkstelligd ten gunste van de belastingplichtige (uiteindelijk gerechtigde). Echter, van deze hoofregel wordt afgeweken in de volgende situatie.

Indien de inhoudingsplichtige een residual entity is, dan wordt deze verondersteld een rentebetaling te verrichten op het moment dat deze residual entity zelf de rentebetaling ontvangt van de achterliggende marktdeelnemer (bijvoorbeeld een financiële instelling). Het moment waarop de feitelijke doorbetaling vervolgens plaatsvindt is dan niet meer relevant.

Deze regeling geldt echter niet ten aanzien van residual entities die hebben geopteerd voor de ICBE-status. Ten aanzien van een ICBE geldt de hoofregel dat de feitelijke doorbetaling relevant is voor het tijdstip van inhouding van de bronheffing.

De regeling geldt bovendien alleen ten aanzien van residual entities die meer dan 15% van hun totale vermogen beleggen in schuldvorderingen. Is dit 15% of minder, dan verricht de residual entity geen rentebetaling in de zin van de Landsverordening spaarvermogensheffing.

Anonieme residual entity

Daarnaast is bepaald dat de residual entity geen bronheffing mag inhouden als zij haar eigen identiteit niet kenbaar maakt aan de achterliggende marktdeelnemer. Tot die tijd is namelijk de achterliggende marktdeelnemer inhoudingsplichtig. Deze bepaling voorkomt een cumulatie van bronheffing.

Een voorbeeld: Luxemburg hanteert in het kader van de spaartegoedenrichtlijn net als de Nederlandse Antillen een bronheffing. Indien een in Luxemburg gevestigde bank een rentebetaling verricht aan een haar niet bekende residual entity op de Nederlandse Antillen, verkeert zij in de veronderstelling dat zij een betaling doet aan een uiteindelijke gerechtigde en houdt dus bronheffing in. Pas nadat de Antilliaanse entiteit haar identiteit kenbaar heeft gemaakt kan de Luxemburgse bank afzien van de inhouding. Op dat moment verschuift de bevoegdheid tot inhouding van de bronheffing naar de in de Nederlandse Antillen gevestigde entiteit. Dit geldt evenzeer in de omgekeerde situatie, bijvoorbeeld indien een in de Antillen gevestigde bank een rentebetaling verricht aan een anonieme residual entity in een EU-idstaat.

8 Tarief en afdracht bronheffing

Zoals in de inleiding reeds opgemerkt, is de bronheffing slechts tijdelijk. Uiteindelijk zal worden overgegaan op automatische uitwisseling van gegevens met betrekking tot rentebetalingen aan inwoners van een lidstaat van de EU en komt er een einde aan de bronheffing. Het tijdstip waarop dit gebeurt is nog niet bekend. Tot dat tijdstip zal het tarief van de bronheffing variëren.

- Tot 1 juli 2008 bedraagt het tarief 15%.
- Vanaf 1 juli 2008 tot 1 juli 2011 bedraagt het tarief 20%.
- Vanaf 1 juli 2011 totdat de bronheffing wordt afgeschaft bedraagt het tarief 35%.

De inhoudingsplichtige draagt de ingehouden spaarvermogensheffing op aangifte af aan de Landsontvanger. De afdracht vindt éénmaal per jaar plaats, binnen 3 maanden na het verstrijken van het belastingjaar (= kalenderjaar).

9 Op verzoek geen bronheffing

De Landsverordening voorziet in de mogelijkheid om te opteren voor gegevensuitwisseling, waardoor de hierboven beschreven bronheffing achterwege blijft.

Dit is mogelijk als de belastingplichtige dit aan de inhoudingsplichtige schriftelijk verzoekt.

Dit verzoek machtigt automatisch de inhoudingsplichtige om aan de Nederlands Antilliaanse Minister van Financiën de volgende gegevens te verstrekken:

- identiteit en woonplaats belastingplichtige;
- naam en adres inhoudingsplichtige;

- rekeningnummer belastingplichtige;
- het totale bedrag van de rentebetaling.

Deze aangeleverde informatie wordt vervolgens door de Nederlands Antilliaanse Minister van Financiën doorgestuurd naar de bevoegde instantie in de lidstaat waar de belastingplichtige woont.

10 Verrekening buitenlandse bronbelasting

De Landsverordening spaarvermogensheffing voorziet in een bepaling ter voorkoming van dubbele heffing. Deze bepaling is van belang voor inwoners van de Nederlandse Antillen, die een rentebetaling ontvangen van een uitbetalende instantie die is gevestigd in België, Luxemburg of Oostenrijk. Deze EU-lidstaten kennen namelijk net als de Nederlandse Antillen een bronheffing op rentebetalingen.

De rentebetalingen zijn voor inwoners van de Nederlandse Antillen onderworpen aan inkomstenbelastingheffing. Dubbele belastingheffing wordt voorkomen doordat de Nederlandse Antillen de door deze landen ingehouden bronheffing beschouwd als een voorheffing op de door de inwoner van de Nederlandse Antillen verschuldigde inkomstenbelasting.

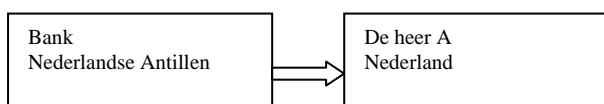
11 Inwerkingtreding

De inwerkingtreding van de Landsverordening spaarvermogensheffing is gekoppeld aan de inwerkingtreding van de spaartegoedenrichtlijn. Dit betekent dat de invoering van de Landsverordening in werking treedt met terugwerkende kracht tot 1 juli 2005.

Echter, de datum van 1 juli 2005 is louter van formele aard. Alle inhoudelijke bepalingen zijn pas van toepassing met ingang van 29 juli 2006. Er hoeft dus geen inhouding van bronbelasting plaats te vinden over rentebetalingen die zijn verricht vóór 29 juli 2006.

12 Enkele voorbeelden

Voorbeeld 1.

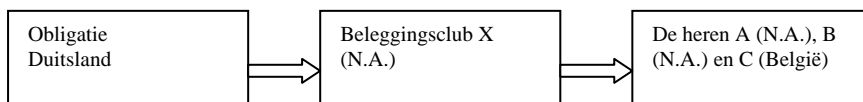

De heer A is particulier en inwoner van Nederland en heeft een spaarrekening bij een bankinstelling, gevestigd op de Nederlandse Antillen.

Op 31 december 2006 betaalt de bank ANG 10.000 rente uit aan de heer A.

Door de bank dient 15% ofwel ANG 1.500 spaarvermogensheffing te worden ingehouden.

Voorbeeld 2.

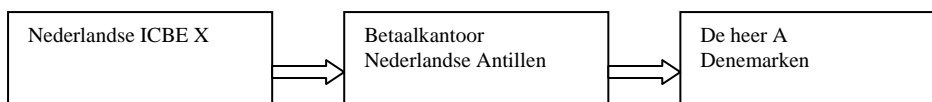
De heren A en B zijn woonachtig op de Nederlandse Antillen. De heer C woont in België.

De heren hebben gezamenlijk via beleggingsclub X een Duitse obligatie aangekocht. Beleggingsclub X is een residual entity.

Op 31 december 2006 ontvangt X ANG 6.000 couponrente op de Duitse obligatie. Deze rente wordt pas op 1 juli 2007 uitbetaald door de beleggingsclub aan de participanten A, B en C. De heren A en B zijn niet belastingplichtig, want woonachtig in de Nederlandse Antillen.

De heer C is wel belastingplichtig. Over ANG 2.000 (1/3 deel) dient X 15% bronheffing in te houden per 31 december 2006. Het tijdstip waarop de doorbetaling plaatsvindt aan de participanten is voor de inhouding van de bronheffing niet relevant. Dit zou anders zijn indien de beleggingsclub X ervoor kiest om te worden behandeld als een ICBE.

Voorbeeld 3.

X is een in Nederland gevestigde beleggingsinstelling met een ICBE-status.

De heer A is woonachtig in Denemarken en neemt deel in het Nederlandse beleggingsfonds X. De heer A heeft een bedrag van ANG 1.000 ingelegd. Uitbetalingen vinden plaats via een betaalkantoor op de Nederlandse Antillen.

X belegt 30% van haar vermogen in schuldvorderingen en 70% in aandelen.

De ontvangen rentebetalingen worden opgepot. Er wordt geen dividend ontvangen op de aandelen.

Gedurende het bezit van de heer A heeft X ANG 200 aan rente op obligaties ontvangen. De schuldvorderingen zijn niet meer waard geworden, de aandelen zijn ANG 300 meer waard geworden.

Op 31 december 2007 verkoopt de heer A zijn participaties in X voor een bedrag van ANG 1.500.

Het rente-element in de betaling bedraagt in dit geval ANG 200, maar het betaalkantoor op de Nederlandse Antillen hoeft geen bronheffing in te houden, omdat de betaling niet kwalificeert als een rentebetaling in de zin van de spaarvermogensheffing.

Van een rentebetaling en dus inhouding van bronheffing zou in deze casus wel sprake zijn geweest indien X meer dan 40% van haar vermogen zou beleggen in schuldvorderingen.

13 Tot slot

In dit memo zijn de hoofdlijnen van de nieuwe regelgeving inzake de spaarvermogensheffing beschreven.

De spaarvermogensheffing creëert geen belastingplicht voor ingezetenen van de Nederlandse Antillen. De Landsverordening scheidt alleen verplichtingen voor in de Nederlandse Antillen gevestigde uitbetalende instanties, die op grond van deze wet aangemerkt worden als inhoudingsplichtige, en die rentebetalingen verrichten aan een in een lidstaat van de EU wonende belastingplichtige.

Voor de belangrijkste groep van deze uitbetalende instanties, namelijk banken en soortgelijke financiële instellingen, leidt de spaarvermogensheffing tot een aanzienlijke administratieve lastenverzwaring die bovendien forse investeringen vraagt in de vorm van onder andere aanpassingen in IT-systemen om de benodigde data over cliënten en rente te kunnen traceren.

Indien u meer wilt weten of vragen/opmerkingen heeft over de inhoud van dit memo kunt u uiteraard contact opnemen met één van de belastingadviseurs van PricewaterhouseCoopers Nederlandse Antillen op telefoon nummer 00-599-9-430 0000 of fax nummer 00-599-9-461 1119, of stuur een email naar info@an.pwc.com

Dit memorandum is zo zorgvuldig mogelijk samengesteld met de beschikbare informatie op de bovengenoemde datum maar dient slechts als een algemene richtlijn. Wij aanvaarden daarom geen verantwoordelijkheid voor hetgeen men zonder deskundig advies onderneemt naar aanleiding van deze publicatie.